

N:o 138.

Af herr **H. Hedlund**, angående höjning af förslagsanslaget till rese- och traktamentspenningar, i syfte att yrkesinspektörernas resekostnad och dagtraktamente må utgå efter tredje klass resereglementet.

1889 års Riksdag beviljade det första anslaget till yrkesinspektion. Men skrifvelsen härom till Kongl. Maj:t innehåller det tillägget, att Riksdagen »tillika beslutat, att de ifrågavarande inspektörerna skola åtnjuta ersättning för resekostnader och dagtraktamente enligt fjerde klassen i gällande resereglemente». Tillägget, som framgick ur gemensam votering, föranleddes deraf, att chefen för civildepartementet, på hvars fördragning anslaget äskats af Kongl. Maj:t, i motiveringen hade nämnt, att de tilltänkte »fabriksinspektörerna under sina tjänsteresor böra få åtnjuta ersättning för resekostnad och dagtraktamente enligt resereglementets tredje klass».

I enlighet härmed utgår fortfarande till yrkesinspektörerna, då de äro stadda på tjänsteresor, ett dagtraktamente af allenast sex kronor, medan dagtraktamentet enligt tredje klass är tio kronor.

Det är dock uppenbart, att förstnämnda dagtraktamente numera i allmänhet är för litet för ändamålet och att yrkesinspektörerna ej sällan måste på sina resor sätta till af sin ingalunda öfver sig höga fasta lön. Till »den fullt opartiska och kraftiga» yrkesinspektion, hvilken är institutionens syfte, hör, dels att inspektören icke skall af ekonomiska betänkligheter nödgas draga in på sina resor, dels att han undviker att låta sig bjudas af dem, hvilkas åtgöranden han har att öfvervaka, något, som också iakttages som sed, om man frånser den gästvänskap, som på landsbygden ligger i förhållandenas natur. På samma gång bör

dock dagtraktamentets knapphet icke rent af förbjuda honom den sällskapliga samvaro med yrkesidkare, hvilken ofta är af mycken nytta för fullgörande af hans värf. Skulle han ock af ett högre dagtraktamente kunna lägga sig något till godo, så är den fasta lön af 5,000 kronor, hvarmed en yrkesinspektör hos oss är aflönad, ingalunda så ansenlig i jemförelse med de löneförmåner, som duglige och erfarne ingenjörer i enskilda arbetsföretag uppbära, att ett sådant tillskott borde anses oskäligt.

Sedan 1889 har man ock om yrkesinspektörernas uppgift och ställning vunnit en erfarenhet, hvilken då gifvetvis saknades, men hvilken gör det tydligt, att de i dessa afseenden stå väsentligen på samma fot som de tjänstemän, hvilka åtnjuta resekostnad och dagtraktamente efter tredje klassen.

Härtill kommer, att lagen af 17 oktober 1900 rörande minderårigas och kvinnors användande till arbete i industriellt yrke ställer nya anspråk på yrkesinspektörerna, särskildt med hänsyn till resor.

Enligt yrkesinspektionsberättelsen för 1898 uppburo detta år fem inspektörer i ersättning för resekostnad och dagtraktamente för 448 resedagar kr. 6,404: 55, hvaraf kr. 2,688 skulle representera dagtraktamentet efter 6 kronor om dagen. Utgår man från samma antal resedagar och samma reselängd i medeltal pr inspektör som detta år, skulle ersättningen för resor och dagtraktamente efter tredje klass åt åtta inspektörer draga i rund summa kr. 14,900. Det skulle sålunda vara lämpligt att höja vederbörande hufvudtitels förslagsanslag till rese- och traktamentspenningar med 8,500 kronor.

På grund af det anförda tillåter sig undertecknad hemställa,

att Riksdagen ville, i syfte att yrkesinspektörernas resekostnad och dagtraktamente må utgå efter tredje klass resereglementet, höja förslagsanslaget till rese- och traktamentspenningar under sjunde hufvudtiteln, nu kr. 18,769, med kr. 8,500 till kr. 27,269.

Stockholm den 24 januari 1901.

Henrik Hedlund.